

цьому, слідчий суддя самостійно визначає експерта, якого необхідно залучити, або експертну установу, якій необхідно доручити проведення експертизи. Більш того, проведення експертиз можливе лише у державних експертних установах. клопотання про призначення експертизи розглядається слідчим суддею місцевого суду, в межах територіальної юрисдикції якого, здійснюється досудове розслідування, не пізніше п'яти днів із дня надходження до суду. Законом не передбачено винятків з цього положення, у тому числі щодо проведення експертиз для встановлення причин смерті, визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень тощо, що з огляду на черги для проведення експертиз, може викликати певні ускладнення для населення, передусім родичам загиблих (померлих).

Отже, питання щодо процесуальної самостійності слідчого потребує удосконалення, оскільки на сьогодні вона стала мінімально можливою. Обмеження самостійності слідчого сприяє зменшенню ефективності та швидкості проведення досудового розслідування і, як наслідок, унеможливує своєчасне виконання завдань кримінального провадження.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.137.9

Олена Юрївна ЦЕБИНОГА,
курсант групи Ф1-302 ХНУВС

*Науковий керівник: старший викладач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 ХНУВС
кандидат юридичних наук Романюк В. В.*

ПРАВОВА ОСНОВА ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ ПРАВА

Процес запровадження інституту медіації в національній системі праву відбувається уже декілька років, однак на сьогодні існує ряд питань організаційного та процесуального характеру, які необхідно врегулювати. Насамперед пов'язані з уточненням деяких правових норм законодавчих актів, законодавчому рівні.

Першим нормативно правовим актом, який дав початок запровадження даного інституту є законопроект № 3665 від 17.12.2015 «Про медіацію». Проаналізувавши положення даного законопроекту автором було зроблено наступні висновки: в нормах даного законопроекту чітко не визначені повноваження медіатора, правові засади функціонування медіації, що унеможливує якісне надання послуг медіації на професійних засадах.

Також, згідно стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки, затвердженій Указом Президента від 20.05.2015 № 276/2015, одним з заходів, спрямованим на підвищення ефективності судової системи є «розширення альтернативного (позасудового) врегулювання спорів, зокрема, шляхом практичного впровадження інституту медіації і посередництва, розширення переліку категорій справ, які можуть вирішуватися третейськими суддями або розглядатися судами у спрощеному провадженні; запровадження ефективних процесуальних механізмів для попередження розгляду справ за відсутності спору між сторонами; вивчення доцільності введення мирових суддів». Аналіз норм даного нормативно-правового акту, вказує на відсутність правового закріплення тих галузей права, де планується врегулювати спори за допомогою інституту медіації та не визначено суб'єктів, уповноважених на здійснення такої діяльності.

Аналіз міжгалузевих нормативно-правових актів, що регламентують порядок примирення, а саме: Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)» від 07.11.2012 № 137/98-вр та наказу Міністерства соціальної політики України «Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги посередництва (медіації)» від 12.09.2016 № 1243/29373, вказує на недосконалість положень, що регламентують порядок укладання угод про примирення, та наявність внутрішніх суперечностей, що унеможливають належне врегулювання організаційних засад функціонування інституту медіації.

Аналіз вищезазначених нормативно-правових актів, дає змогу зробити наступний висновок. Дані нормативно-правові акти містять багато необґрунтованих та не точних положень та прогалин, що унеможливають належне врегулювання функціонування інституту медіації. Тому, необхідно доопрацювання актів, а саме: чітко визначити сферу застосування медіації, привести засади функціонування медіації відповідно до вимог чинного законодавства України та міжнародних-правових актів та визначити коло спорів, які можливо врегулювати за допомогою інституту медіації.

Одержано 17.04.2018

УДК 161.34(477)

Олена Юрївна ЗАДНІПРОВСЬКА,
курсант групи Ф1-302 ХНУВС

*Науковий керівник: старший викладач кафедри кримінального процесу та організації досудового слідства факультету № 1 ХНУВС
кандидат юридичних наук Романюк В. В.*

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ

За шість років дії чинного Кримінального процесуального закону України до нього було внесено багато змін щодо порядку здійснення досудового розслідування та судового розгляду з метою найкращого забезпечення реалізації прав їх учасників, зокрема, ці новели не оминули і порядок досудового розслідування та судового розгляду за участю неповнолітніх.